

ken Allarm vilde der ikke have staaet i dette høie Ting, om noget lignende var blevet oplyst om en tidligere Minister! Faa bevilget $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., erklære at han ikke har Brug for flere Bevillinger paa indeværende Aars Finanslov og saa bestille i Udlandet Artillerimateriel for $2\frac{1}{2}$ Million Kroner!

Det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) begyndte med, at jeg havde paavist, at Regeringen havde administreret Forsvarslovene saaledes, som disse foreskrev og paa lagde. Nej, hvad jeg dvælede ved, var, at vi for nylig ved Generaldebatten om Finansloven her i Salen af den højtærede Finansminister og derefter af den højtærede Forsvarsminister have hørt, at de havde været *nødte* til at udføre en Række Foranstaltninger, og særlig nævnedes den højtærede Forsvarsminister Søbefæstningen, nødte dertil ved foreliggende Ordre. „Grunden til, at Paabegyndelsen skrider frem, er, at Ordrene til Udførelse af disse Arbejder ere givne af mine Forgængere“, var den højtærede Forsvarsministers Ord her i Salen. Det var dette, vi i Finansudvalget havde ønsket nærmere belyst, nærmere dokumenteret: Var der noget om disse paaberaabte Ordre fra tidligere Ministre? Laa der i dem den Undskyldning, vi have hørt her i Salen, den Undskyldning fra den højtærede Forsvarsministers Side, at Bevillingerne til Københavns Søbefæstning vare en Ting, der slet ikke angik ham, en Ting, som han ikke kunde have noget Ansvar for, det var efter tidligere Ministres Ordre, alt var udført. Hvad ligger der da til Grund for denne Undskyldning? Thi baade Forsvarsministeren og Finansministeren fremsatte det jo ved tredie Behandling som en Undskyldning, at det var noget, der var paa tvunget dem ved deres Forgængeres Ordre. Det var Ordre, som havde nødte dem til at paabegynde Saltholms Flak-Portet, til at paabegynde Dragør-Portet, til at foretage Kanonbestillinger o. s. v. Saa var det, vi ønskede at faa oplyst, hvad det da var for Ordre fra forrige Ministre, der havde sat de nuværende Ministre udenfor, saa at de her havde maattet staa som kun passive Tilskuere.

Med nogen Vanskelighed have vi efterhaanden faaet Dokumenterne frem og set, at der var intet derom. Vi hørte slet intet herom fra den højtærede Forsvarsminister, der havde Ordet i Formiddagsmødet, og det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) indskrænkede sig til at holde den Tale, vi nu i den sidste Tid have hørt allerede

adskillige Gange. Vi hørte ikke et Ord om det, der ligger for: de fremskaffede Oplysninger og dermed, om der i disse ligger noget som helst, der kan begrunde den her i Tinget navnlig af den højtærede Forsvarsminister og fra først af af den højtærede Finansminister fremsatte Erklæring, at de forefandt en Række Ordre fra deres Forgængere, som nødte dem til at paabegynde en Række Arbejder ved Københavns Søbefæstning. Kun et Øjeblik var det ærede Medlem inde paa noget, der kunde være en Antydning af Forgængeres Ordre. Det gjaldt ikke Søbefæstningen, det gjaldt Lejrene i Nordsjælland. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds omtalte, at en Krigsminister forlængst, endog før Forsvarslovene vare vedtagne, havde givet visse Ordre angaaende denne Sag. Men det var Ordre om at levere Overslag, hvorved der ikke var bundet en eneste Øre. Derimod foreligger der en Ordre om denne Sag fra den højtærede nuværende Forsvarsminister, Ordren af 24. November, og jeg skal, siden Regeringens Ordfører berørte denne Sag, et Øjeblik dvæle derved.

I denne Skrivelse af 24. November gives der Ingeniørkorpset Ordre til ved Forhandling med Lodsejerne at erhverve som Øvelsesplads for to Rekrutbatailloner af Fodfolket de i Skrivelsen nærmere angivne Arealer Sydøst for Bloustrød. Og endvidere udtaler Forsvarsministeren om andre Pladser: „Ministeriet formener at burde overlade Generalkommandoen Afgørelse af dette Principspørgsmaal, og man anmoder derfor Korpset om ved nærmere Rekognoscering at udpege egnede Lejrpladser og derefter, naar Generalkommandoen har sanktioneret Beliggenheden, erhverve Arealerne og sikre Militæretaten den nødvendige Adgang til dem.“ Det er altsaa en Skrivelse af 24. November, hvor Forsvarsministeren dels sanktionerer et Køb af en Række Arealer og dernæst giver Generalkommandoen Sanktion til at foretage det øvrige. Jeg nævner dette, thi det var ved første Behandling af Tillægsbevillingslovsforslaget her i Salen den 20. Januar, at det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at naar Staten til Brug for Hæren skulde have Arealer til Lejre og Øvelsespladser, og hvad dermed staa i Forbindelse, havde Staten Ejendomme ved Hillerød, som kunde antages at være velskikkede dertil. Den højtærede Forsvarsminister svarede hertil, altsaa den 20. Januar: „Idet jeg altsaa vil være glad ved enhver fremtidig Antydning